

tălū Riemann familliei salle, Dumneđeū a venitū în ajutorulū nostru. Să ne punem tótă încrederea într'ênsulū, quôci nicī-o-dată nu ne va uita. »

Bietulū negru nu fu uítat, ci i se dette și lui din portocale : aquésta illū făcū să fiă mai îndatoritor cōtre sārmaniī nostri cǎllētorī.

Dupō que-și mai allinarō fōmea și setea, dorința lor quea mai mare erà de a ajunge quātū mai eurēnd la loculū que li se destinasse; ânsē le trebuià o trāsura, în quare să-și ducă obiectele. Acum aveà baniī necessariī pentru aquésta, darō se aflà într'o mare încurcătură : quôci nu scià cum să facă spre a fi înțeleși.

Aquésta ne arrată, juniī mei amici, quātū este de folositorū a învăța limbī străine; quôci vin în pregiurări în quarī nu ne putem procura nicī ênsuși lucrurile quelle mai necessarie spre viețuire, mai ales quând ne aflăm într'o țerră a quării limbă nu o cunnōscem. Negreșitū quō nu se puteà pre-tinde de la tatălū Riemann, quare erà unū simplu agricultor, qua să capete aqueste cunnoscințe pre-țiose; ânsē voi, quarī, prin sacrificiele que părințiī facū pentru educațiunea vóstră, sunteți în stare de a le câștiga, nu neingrijiți, în frumoșii anni ai junetiī vóstre, de a vē applica cu stăruință și la stu-